

Jana

Skupščina družinskega sveta
letnik XXXIV
11. 6.
9. 2. 2010
cena 1,20 €

www.jana.si

Lojze Peterle in
Manca Košir

**Svete seanse
skupinskega
stradanja**

Sin žrve
psihopatskega morilca
**Sanjal sem,
da bo ubil mamo**

Bo Slovenija
vkovana v led?
**Ledena doba
trka na vrata**

Brat in
sestra
na Emi

**Pomagajmo
Tonji in Zani**

Leona A. Ritter
Razsvetljenje
in vibrator,
prosim

**Kinolog Blaž Kavčič
po tragediji z bulmastifi**

RESNICA O SAŠU IN ZORI

Valentine erotični horoskop

»Psa bi bilo treba evtanazirati!«
Kako zlovešče odzvanjajo danes
že pred štirimi leti izgovorjene
besede kinologa in sodnika Blaža
Kavčiča in njegovih kolegov,
se zavedamo šele zdaj, ko je
zaradi ignoriranja na videz krutih
besed, ki jih je narekovalo
znanje desetletij dela s psi,
ugasnilo človeško življenje.

Po nepotrebnem, zato
ker si je zdravnica
Zora Rotar, že pokojna
partnerica zdravnika
Saša Baričeviča, želela
pasmo psa, ki ga ni
obvladala ne telesno
ne psihično. Davno pred
prvim tragičnim dogodkom, še
preden so psi prvič napadli in
poškodovali Stanislava Megliča,
ko se je Zora Rotar šele odločala
za nakup psa, jo je Blaž Kavčič
opozarjal, da bulmastif ni zanjo.
A zalego, žal, ni!

Tekst: **MIŠA ČERMAK**
Foto: **ŠIMEN ZUPANČIČ**

**Mag.
Blaž Kavčič,
predsednik
Kinološke zveze
Slovenije**

Obvladala **nista** niti enega psa

Kaj se je dogajalo pred leti in se dopolnilo s smrtjo Saša Baričevića?

Ta tragični dogodek bi morala biti podlaga, da ljudje najprej v sebi doživimo tragiko trenutka: namesto obžalovanja tega, kar se je zgodilo, in iskrenih izrazov sočutja je tu medijska histerija, ki jemlje človeško noto. Osebnost sem tudi pred štirimi leti, ko so ti bulmastifi napadli Stanislava Megliča iz Trziča, pri njihovih lastnikih pogrešal izraze obžalovanja in sočutja. Zadeve so bile takoj usmerjene v iskanje rešitve za te bulmastife. Toda gre za človeka, ki sta bila moja dobra znanca, skoraj prijatelja...

● **Govoriva o Zori Rotar, ki je pred leti poskušala narediti samomor, in Sašu Baričeviću, ki ste ju dobro poznali?**

Zora je bila šarmantna, močnejše, postavna dekle, bistra in lepa športnica, uspešna študentka in zdravnica. Neke življenjske razmere so bile kljub njeni lepoti in bistrosti vzrok za razpoke, ki so se pojavile: šlo je za njeno življenjsko tragedijo in takrat se je kot njen prijatelj izkazal Sašo Baričević. Z njim sta ostala v nekem posebnem, manj standardnem partnerskem odnosu; očitno so bila navzoča zelo globoka čustva, saj je bila njuna skupnost postavljena pred težke preizkušnje – navsezadnje tudi s psi. Spominjam pa se, da se je Zora nekoč, pred precej leti, oglasila na razstavi psov v Kranju in rekla, da se zanima za novega psa. Prestala je zelo hudo življenjsko krizo, polno obupa. Poginil ji je tudi labradorec, ki ga je imela veliko let. Z ženo (tudi ona je kinološka sodnica, op. a.) sva začela razmišljati, katero pasmo bi ji svetovala, pa je rekla, da je izbrala bulmastifa. Zame je bil to šok! Rekel sem ji, da ta pasma ni primerna zanjo ne telesno ne po značajskih in vedenjskih lastnostih – a me ni slišala. Takrat sem začutil, da bodo težave.

● **Zakaj je izbrala tako zahtevno pasmo?**

Psihološka past, želja, ki sem jo razbral pozneje, ko je že imela leglo. Njej je ugajalo, da ima nevarnega psa. Posledice, morebitne dejanske poškodbe na ljudeh ali na psih, zanjo niso pomenile pomembne težave pri dojetanju sreče.

● **Vem, da je bila odlična zdravnica, empatična in učinkovita.**

O njej kot zdravnici lahko povem samo dobre stvari. A ta njena človeška nota ob napadu na gospoda Megliča ni prišla do izraza. Bila je zazrta v to pasmo, ki je nastala s križanjem buldogov in angleških mastifov ter bila sistematično vzrejana za psa, ki je kombiniral lastnosti čuvaja in agresije predvsem do ljudi: s temi pasmami so preganjali krivolovce

in se spopadali z biki. Normalno vzgojen bulmastif je izredno prijetna žival, iz svoje sodniške kariere lahko o njih povem samo najboljše. Izjemoma se pojavi agresivnost, ki je posledica nekaterih prirojenih lastnosti, ki pridejo na dan, ali nepravilne ali celo namenske vzgoje v agresivnost.

A Zorini prvi koraki še niso bili tako problematični, ker si je najprej omislila psa precej umirjenega temperamenta. Težave so se pojavile šele, ko je temu psu kupila psico, ki je imela veliko bolj neprijeten značaj. Zgodilo se je kar nekaj krvoločnih napadov na pse v Tivoliju in na Obali. Takrat se je včasih po celo uro po telefonu pogovarjala z mojo ženo, spraševala je za nasvet, a ni »slišala« ničesar, kar se ni skladalo z njeno predstavo. Potem so imeli še leglo, zadržali mladiče, kar je povzročilo učinek tropa, ki je bil grozljiv. Sašo in Zora namreč nista bila zmožna primerno vzgojiti in obvladati niti enega psa – kaj šele tropa, v katerem nastopi skupinska dinamika. Šlo je za splet napačnih odločitev pametnih ljudi.

● **Po prvem napadu so seveda bili neki ukrepi?**

Zdaj so zelo aktualni napadi na kmetijskega ministra. Sam ne želim biti razsodnik, a po mojem je formalno ravnal prav in v skladu z zakoni. Temeljna napaka je bila, da psov, ki so napadli Megliča, niso humano usmrtili takoj po napadu. Takoj! Izkušeni kinologi so že takrat poudarili, da takšni psi v tropu pomenijo hudo potencialno nevarnost.

● **Zakaj vas, kinologov, takrat niso poslušali?**

O tem se sprašujem tudi sam. Če so moje informacije pravilne, so bile v postopkih odločb in pritožb celo zamenjane sestave komisij, ki so presojale o utemeljenosti vračanja psov. Gospod Puš, sedanjí predsednik komisije za šolanje psov, mi je zatrdil, da so že na samem začetku odsvetovali vračanje psov, vsekakor pa vračanje vseh psov. Podobno mi je zatrdil tudi Jože Vidic.

● **Toda gospod Hajdinjak iz zavetišča za pse je trdil drugače: da je pse prevzgojil.**

On pomeni pojav v slovenskem prostoru, v katerem se uspe nekaterim razglasiti za kinološke strokovnjake, včasih celo z nekimi dokumenti VURS, vendar teh ljudi v kinološki zvezi ne moremo jemati za kompetentne strokovnjake. Mis-

lim, da sta še navzoči njegovi izjava in ocena, da je pse prešolal. To je bila tragična napaka. V Sloveniji je kar nekaj oseb, ki zlorabljajo naivnost ljudi in se izognejo formalnim zahtevam Kinološke zveze Slovenije za izdajo določenih spričeval, certifikatov. To je nevarno:

za seboj imamo tragedijo, v kateri je bila družina Baričević delno sama svoja žrtev, delno pa žrtev nekaterih samooklicanih strokovnjakov, pa tudi, paradoksalno, izjemne odvetniške podpore.

● **Takrat, ko so psi prvič napadli, sta Sašo Baričević in Zora Rotar napele vse moči, da psi ne bi bili evtanazirani. Kako in zakaj jima je kljub svarilnemu mnenju stroke uspelo?**

Mislim, da so bili vsi postopki izvedeni formalno pravilno, toda vsebinsko je bila storjena velika škoda družini Baričević pa tudi drugim. Onadva sta imela odvetnika, ki je znal uporabiti vsa legalna pravna sredstva in instrumente – po pregledu vseh postopkov ne vidim nobene formalne napake. Se pa človek lahko vpraša o moralno-etični naravnosti vseh teh naporov, da se je doseglo vsebinsko stanje, ki je bilo, zdaj vidimo vsi, slabo, tragično. Formalnih napak ni bilo, smo pa izgubili veliko časa, saj sta kme-

» Sašo in Zora nista bila zmožna primerno vzgojiti in obvladati niti enega psa – kaj šele tropa. Šlo je za splet napačnih odločitev pametnih ljudi. «

tijsko ministrstvo in VURS v preteklih letih pokazala premalo pripravljenosti za tvorno sodelovanje s Kinološko zvezo Slovenije. Upam, da se bo zdaj zakonsko uredilo lastništvo potencialno nevarnih psov – predlagamo preizkuse tako za pse kot za lastnike. A človeka ne moremo zaščititi pred samim seboj. In pes je popolnoma človekova odgovornost: celoten proces mora biti nadziran – od kakanja po otroških peskovnikih in ob vrtcih do puščanja psov pred dopusti, polnjenja zavetišča čez vse meje in psov brez vrvice – sicer v družbi nastajajo izredni problemi.

● **Če potegnava črto, zakaj se je zgodil ta tragični dogodek?**

Zaradi spleta napačnih odločitev, podleganja nekaterim skušnjavam, vse pa je bilo podkrepljeno z brezvestnimi svetovalci in brezvestnim okoljem nekaterih, ki so Zori in Sašu pomagali bresti v nesrečo. A moram biti odkrit: sam sem se z njima večkrat pogovarjal o tem, vendar nista bila pripravljena slišati dejstev, ki niso bila v skladu z njuno predstavo. Aktivnejšo vlogo je imela pokojna Zora, ki ji je to pomenilo izredno veliko – vseč ji je bilo, da ima nevarnega psa.

● **Dr. Baričević pa je po njeni smrti tako gojil njuno ljubezen?**

Mislim, da so bili ti psi zanj po svoje simbol izgubljene ljubljene osebe.

● **Ljubezen ga je na koncu ubila.**

Pokončali so ga psi, za katere so mu strokovnjaki povedali, da pomenijo veliko nevarnost. ■

»Na fotografiji dr. Baričevića in psa izrazi povedo vse: Sašo gleda s strahospoštovanjem in neodločno navzdol na psa, vendar pes njega ne zaznava, temveč gleda agresivno v objektiv kamere. Ujeti trenutek ponazarja, da ga pes ni jemal kot avtoriteto, ampak za podrejenega člana tropa. Strinjam se s strokovnjaki, ki menijo, da je Sašo Baričević naredil nekaj, kar enemu ali več psom ni bilo všeč, in so napadli. Bil je tako brez avtoritete, da je lahko storil kaj popolnoma nepomembnega, kar pa njim ni ugajalo: verjetno je najprej napadel eden, nato pa je delovala dinamika tropa in so ga raztrgali. Grozljivo! Ta tragedija in podobni dogodki pa po krivici mečejo senco na pse kot živalsko vrsto – odgovorni smo vedno in samo ljudje!«